

www.Ketab.ir

سازمان: مستشاری، علیرضا، ۱۳۹۷

عنوان و نام پندتار: جلدی از روا / علیرضا مستشاری.

مشخصات نشر: تهران: نهاد تعایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، دفتر نشر معارف، ۱۳۹۲

مشخصات ظاهری: ۱۸۶ ص.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۳۵-۹

موضوع: فهرست نویس؛ فیبا

موضوع: بهره و را (قلم)

موضوع: بانک و بانکداری (اسلام)

شناسه افزوده: نهاد تعایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، دفتر نشر معارف

ردی بندی کنگره: ۱۳۹۲ ج ۱۰/۱۶/۰۵

ردی بندی دویی: ۳۲۷/۳۷

شاره کتابشناسی ملی: ۳۲۶۶۳۵۸

حیله‌های

فروش از ربا

www.Ketab.ir

علیرضا مستشاری

حیله‌های فلزها

نویسنده: علیرضا مستشاری

ناشر: دفتر نشر معارف

وابسته به نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۲ - ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۳۴۰۰ تومان

۹۷۸-۹۶۳-۵۳۱-۵۳۵-۹

مراکز پخش:

مدیریت پخش دفتر نشر معارف: قم، خیابان شهداء، کوچه ۳۲، شماره ۳، تلفن و تماير ۰۰۰۴۳۷۷۴

پاتوق کتاب قم (شعبه اول): خیابان شهداء، رویه‌روی دفتر مقام معظم رهبری، تلفن ۳۷۷۳۵۴۵۱

پاتوق کتاب قم (شعبه دوم): ابتدای بلوار امین، بلوار جمهوری اسلامی، نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها، تلفن ۳۳۹۰-۴۴۴۰

پاتوق کتاب تهران: خیابان انقلاب، چهارراه کالج، پلاک ۷۱۵، تلفن ۰۲۱۱۱۲۱۲ و ۰۲۱۱۱۲۱۱۲۱۲ تماير ۰۲۱۱۱۲۸۶

پاتوق کتاب شیراز: سر تری سینما سعدی، بین چهارراه دواالنوار و چهارراه شیر نو، پلاک ۱۵۰، تلفن ۰۷۱۱۲۲۴۴۵۱۵

پاتوق کتاب مشهد: چهارراه شهداء، خیابان آیت‌الله بهجت(ره)، نیش آیت‌الله بهجت ۷، تلفن: ۰۵۱۱۲۲۰-۱۱۹

پاتوق کتاب کوهنشاد: چهارراه مدرس، خیابان پزشکان، پلاک ۲۲، تلفن: ۰۲۱۱۲۲۳۴۱۱۱

E-mail: info@ketabroom.ir

پایگاه اینترنتی: www.ketabroom.ir

* تمام حقوق محفوظ است.

فهرست مطالب

مقدمه	۹
تقدیر و تشکر	۱۵
فصل اول - آشنایی با عناوین اصلی بحث	۱۹
ربا	۱۹
حیله	۲۰
بیع عینه	۲۱
ربای معاملی	۲۱
ربای قرضی	۲۲
ربای قرضی استهلاکی	۲۲
ربای قرضی انتاجی	۲۳
فصل دوم - حکم حیله‌های فرار از ربا	۲۵
گفتار اول - اقوال	۲۷
گفتار دوم - بیان حیله‌ها و ادله جواز به کارگیری آن حیله‌ها برای فرار از ربا	۲۸
حیله اول: رهایی از ربا به بیع عینه	۲۸
روایات مستله	۳۲
۱. روایت اسماعیل بن عبدالخالق از امام ابا الحسن الكاظم(علیہ السلام).	۳۲
۲. روایت حسین بن المنذر از امام صادق(علیہ السلام)،	۳۷
۳. روایت هارون بن خارجه	۴۱

۴۳	روایت صفوان بن مهران الجمال.
۴۵	روایت ابی بصیر لیث مرادی.....
۴۷	روایت ابی بکر حضرمی.....
۵۰	روایت منصور بن حازم.....
۵۲	روایت دوم منصور بن حازم.....
۵۵	روایت عبدالرحمن بن حاجج.....
۶۰	روایت عبدالملک بن عتبه.....
۶۵	نتیجه بحث تا به اینجا.....
۶۷	روایات مانعه از بیع عینه.....
۶۷	۱. روایت پونس شیبانی از امام صادق(علیه السلام)
۷۵	۲. روایت علی بن جعفر در کتابش از برادرش موسی بن جعفر(علیه السلام)
۷۹	۳. روایت عبدالرحمن بن ابی عبدالله از امام صادق(علیه السلام)

حیله دوم: اینکه متعاقی را قرض دهنده به قرض گیرنده به صورت نسیه به قیمتی بیشتر از قیمت واقعیش بفروشد به شرط اینکه قرض دهنده در اداء قرض مستقرض امهال نماید.....	
۸۶	روایات مسئله.....
۸۶	۱. روایت محمد بن اسحاق بن عمار.....
۹۲	۲. روایت مسعدة بن صدقه از امام صادق(علیه السلام)
۹۶	۳. روایت مضرمه عبدالملک بن عتبه.....
۹۷	۴. روایت محمد بن اسحاق بن عمار.....
۱۰۳	۵. روایت مستطرفات سرائر به نقل از کتاب مسائل الرجال از ابی الحسن الهادی(علیه السلام)

حیله سوم: روایاتی که وارد شده‌اند در اقراض همراه با بیع به بیشتر از قیمت مبيع حتی در صورت نسیه از اول به جهت فرار از اقراض ربوی	
۱۰۷	روایات مسئله.....

حیله چهارم: این که انسان به مستقرض قرض الحسن دهد سپس او (مستقرض - قرض گیرنده) متعاقی بخرد و آن را به قرض دهنده به کمتر از قیمت سوقیه‌اش بفروشد. مثلًاً هزار دینار بخرد و پانصد دینار به مفترض بفروشد در این صورت پانصد دینار به قرض دهنده سود رسانیده و قرض گیرنده هم که پول نیاز داشت صاحب پانصد دینار شد	۱۱۱
روایت مستله.....	۱۱۱

حیله پنجم: تخلص از ربا در بيع متماثلينی که یکی از آنها اجود و مرغوب‌تر است و تفاضل قیمت بر دیگری دارد مثل درهم ردی و اجود	۱۱۳
روایات مستله.....	۱۱۳
۱. روایت اسماعیل بن چابر از امام باقر(علیه‌السلام)	۱۱۳
۲. روایت سعید بن یسار از امام صادق(علیه‌السلام)	۱۱۸

حیله ششم: ضم ضمیمه‌ای از غیر جنس نهن و همن در بيع متماثلين به طرفی که کمتر است به این نیت که زیاده در مقابل آن ضمیمه که از جنس متماثلين نیست واقع شود	۱۲۰
روایات مستله.....	۱۲۰
۱. روایت مشایخ ثلات از عبدالرحمن بن حجاج.....	۱۲۰
۲. روایت عبدالرحمن بن حجاج از امام صادق(علیه‌السلام)	۱۲۳
۳. روایت عبدالرحمن بن حجاج.....	۱۲۵
۴. روایت شیخ در تهذیب از حلیبی از امام صادق(علیه‌السلام)	۱۲۷
۵. روایت شیخ در تهذیب از ابی بصیر از ابی عبدالله(علیه‌السلام)	۱۲۷
۶. روایت حسن بن صدقه از امام رضا(علیه‌السلام)	۱۲۸
نتیجه آن چه در باب جواز گفته شد	۱۳۱

گفتار سوم: ادله قائلین به عدم جواز به کار گیری حیله برای فرار از ربا	۱۳۵
۱. تمام ملاک‌ها و مناطق‌های حرمت ربا در حیله‌های فرار از ربا نیز موجود می‌باشد و آن ملاک‌ها عبارتند از.....	۱۳۵

الف. ظلم.....	۱۳۵
ب. فناه اموال و لزوم فساد.....	۱۴۳
۲. دلیل دوم مخالفین جواز حیله‌های فرار از ربا این است که این راه‌ها مبتنی بر تغییرات صوری است و ذر اراده جدی طرفین عقد اثری نمی‌گذارد.....	۱۴۸
۳. اگر راه‌های ذکر شده برای فرار از ربا جائز باشد پس چرا از طرف رسول خدا و شارع بیان نشده‌اند؟.....	۱۵۰
۴. دو روایت وارد شده که دلالت بر عدم جواز حیله‌های فرار از ربا می‌نمایند.....	۱۵۱
الف. روایت یونس شبیانی.....	۱۵۱
ب. روایت نوح البلاغه.....	۱۵۳
۵. شارع مقدس ربا را در مواردی حرام کرده که ریای حقیقی نیستند یا ریای حقیقی هستند ولی قابل چشم یوشه هستند و این کار را به جهت سه باب ربا انجام داده است.....	۱۵۴
۶. در بین آیات تحریم ربا اشاره به ذم اهل کتاب شده است (سوره نساء آیه ۱۵۹) زیرا آنان با وجود نهی از ربا، معامله ربوی را جائز می‌شمردند و نظام اقتصاد و معاش خود را بر آن بنا می‌نمودند.....	۱۵۶
۷. روایاتی که از پیامبر اکرم (صلی الله علیہ و آله) وارد شده است که حضرت نبی فرمودند از سلف و بیع یا از بیع و سلف.....	۱۵۷
نتیجه.....	۱۸۲
۱۸۷.....	فهرست منابع

مقدمه

الحمد لله رب العالمين، الذى علم بالقلم، علم الانسان ما لم يعلم و الصلوة و السلام على اشرف الانبياء والمرسلين حبينا و حبيب الله العالمين، مولانا و مولى الكوين ابو القاسم المصطفى محمد و على آل بيته الطيبين الطاهرين المغضومين سيمما بقية الله في الارضين روحى و ارواح العالمين لتراب مقدمه الفداء و اللعن الدائم على اعدائهم و معانديهم اجمعين الى قيام يوم الدين.

از دیرباز تاکنون انجام معامله و فعالیت‌های اقتصادی همواره با ریسک و خطرپذیری مواجه بوده و صاحبان سرمایه همیشه به دنبال پیدا نمودن راههایی جهت کم نمودن ریسک معاملات خوبیش بوده و هستند. یکی از راههایی که هم سرمایه صاحب ثروت حفظ می‌شود و هم سوددهی بدون ریسک و خطر را به همراه دارد قرض ربوی است. و همین مسئله باعث شده که سرمایه‌داران غیرمتهدد این عملیات به ظاهر اقتصادی را بر انواع فعالیت‌های دیگر ترجیح دهند. بانک‌ها نیز با پرداخت به آن تحت عنوان نرخ بهره نقش مؤثری در ترویج آن در کشورهای مختلف داشته‌اند. و از آنجا که متدينین از ارتکاب ربا اجتناب

دارند مسئله راهها و حیله‌های فرار از ربا در طول تاریخ در میان مسلمانان مطرح شده است.

ما در این تحقیق بر آنیم روشن سازیم با توجه به فلسفه تحریم ربا آیا واقعاً در شرع راههایی برای فرار از ربا تجویز شده است؟ و اصولاً فرق راههایی که ذکر می‌شود با اصل ربا چیست؟ به عبارت دیگر اگر در ربا و در حیله‌های فرار از ربا نتیجه واحد و همان اخذ زیاده است پس چگونه در یکی مفسد ربا قابل تصور و در دیگری قابل تصور نمی‌باشد؟

در این تحقیق برآئیم که مهمترین حیله‌هایی که به شرع نسبت داده شده را استقصاء نموده و روشن سازیم که آیا حیله‌های ذکر شده صرف تغییر صوری است یا ماهیت معامله با اعمال آن حیله تغییر می‌کند؟ و در نهایت در یابیم که آیا در حرمت ربا و تجویز حیله‌های فرار از آن بین اقسام ربا تفاوتی وجود دارد یا نه؟

برخی از فقهاء قائل به جواز به کارگیری حیله برای فرار از ربا بوده و هستند و برخی مانند امام خمینی(ره) نیز این عمل را فقط در ربای تعبدی و بیع متجمیسین جائز می‌دانند و در سایر اقسام ربا قائل به عدم حوار می‌باشند. به نظر ما آنچه مهم است بررسی روایات این باب از نظر دلالت و سند می‌باشد زیرا با این کار حق در مسئله به خوبی واضح و روشن خواهد گشت، بدین جهت مهمترین تلاش ما در این تحقیق بررسی روایات مسئله است.

اهمیت این تحقیق بدین جهت است که ربا یکی از محرمات شدید در دین اسلام می‌باشد و در منابع دینی عذاب‌های غلیظ و شدید اخروی و اثرات مخرب دنیوی برای آن بیان شده است و در عین حال برای فرار از این حرمت راههایی

در فقه ذکر گشته که به حیله‌های فرار از ربا مشهور است. مانند ضمیمه کردن چیزی به مبيع که آن زیاده در قبال آن ضمیمه قرار گیرد. ما در این رساله در صدد ذکر آن راهها و بیان جواز و عدم جواز آن هستیم و اینکه آیا راه‌های ذکر شده فقط صورت معامله را تغییر می‌دهند یا ماهیت آن را نیز دگرگون می‌سازند؟ و از آن‌جا که به عقیده امامیه هر حکمی دائر مدار مصالح و مفاسد مترب بر آن است این سؤال مطرح است که آیا پذیرفتن حیله‌های مذکور با مفسده مترب بر ربا سازگار است یا خیر؟

البته محدوده این تحقیق بیان مهمترین و مشهورترین حیله‌های ذکر شده برای فرار از ربا و بررسی مهمترین ادله مجازین و مانعین در اقسام ربا می‌باشد. در این تحقیق باید مسائلی از قبیل حقیقت حیله و رابطه بین حیله و روایات متعددی که در این باب وارد شده و نقش اقسام ربا در این مسئله روشن گردد. از آنجا که این مسئله یکی از مسائل مهم فقهی است اکثر متقدمین و متأخرین از فقهها عظام در مباحث معاملات به آن پرداخته‌اند و برای نظر خویش به روایات اهل بیت(علیه‌السلام) استدلال نموده‌اند. تا جایی که در میان قدماء و متأخرین و معاصرین اختلاف نظرهای جدی وجود دارد. در نتیجه این بحث از مباحثی نیست که پیشینه آن به یک شخص و زمان خاص برگردد و قبل از آن زمان مطرح نبوده باشد، زیرا همانگونه که انساء الله روش خواهد شد قدماء نیز برای نظر خود به روایات معصومین(علیهم‌السلام) استدلال کرده‌اند و در روایات نیز شخص سائل راه‌های مختلف فرار از ربا را از امام معصوم سؤال نموده است.

به عقیده ما پیشینه این بحث به زمان امام باقر و امام صادق(علیه‌السلام) بر می‌گردد یعنی زمانی که روایات این باب از آن دو امام بزرگوار صادر گشته است

و این ادعا هنگام ذکر ادله مجازین و مانعین به خوبی روشن می‌گردد و ما برای نمونه به ذکر دو روایت در این مقام اکتفا می‌کنیم:

۱. «قد روى في الكافي و التهذيب عن عبدالرحمن عن أبي عبد الله عليه السلام قال: كان محمد بن المنكدر يقول لابي عليه السلام) يا ابا جعفر رحمك الله و الله انا لنعلم انك لو اخذت دينارا و الصرف بثمانية عشر فدرات الدينية على ان تجده من يعطيك عشرين ما وجدته و ما هذا الا فرار، و كان ابى يقول: صدقت والله و لكنه فرار من باطل الى حق»!

امام صادق عليه السلام فرمودند: «محمد بن منکدر به پدرم امام باقر فرمودند: ای ابا جعفر و الله ما می‌دانیم که اگر تمام مدینه را دور بزنی دیناری که ۱۸ درهم می‌ارزد به ۴۰ درهم نمی‌خرنده، پس این ضمیمه چیزی غیر از فرار از ربا نیست، پدرم امام باقر فرمودند: راست می‌گویی ولی این فرار از باطل به سوی حق است».

۲. و في صحيحه الآخر «لا بأس بذلك إن ابى كان أجرأ على أهل المدينة مني، و كان يقول هذا، فيقولون: اغا هذا الفرار، لوجاء رجل بدینار لم یعطی ألف درهم و لوجاء ألف درهم لم یعطی ألف دینار، و کان يقول لهم، نعم الشيء الفرار من الحرام إلى الحلال»^۱.

امام صادق عليه السلام فرمودند: «پدرم امام باقر از من آگاهتر بود و این مسئله را ایشان بیان فرمودند و مردم می‌گفتند این عمل نوعی فرار و حیله است زیرا اگر کسی یک دینار بدهد به او هزار درهم نمی‌دهند یا اگر کسی هزار درهم

۱. کافی، باب الصرف، ج ۵، ص ۲۲۶، ح ۹

۲. کافی، باب الصرف، ج ۱۰

بدهد به او هزار دینار نمی‌دهند. ولی پدرم امام باقر می‌فرمود: چه خوب است فرار از حرام به سوی حلال». فقهاء مذهب نیز از زمان سید مرتضی تا به امروز آن را در کتب فقهی خود طرح نموده‌اند.

ما نیز برای روشن‌تر شدن این پیشینه به نقل از رساله محقق مدقیق آیه‌الله مؤمن مدظلله تحت عنوان «کلمة في حكم حيل الربا» برخی از متقدمین و متأخرین که انتظار آنها مورد اعتنا و اهمیت است و به این مسئله پرداخته‌اند را ذکر می‌نماییم.

۱. سید مرتضی (ره) متوفی ۴۳۶ هـ در مسئله ۱۷۸ کتاب ناصریات.^۱
۲. شیخ طوسی (ره) متوفی ۴۶۰ هـ در باب صرف از کتاب النهاية و نکتها.^۲ و در کتاب بیوع از کتاب خلاف ذیل مسئله ۹۸^۳ و در کتاب مسیوط.^۴
۳. قاضی ابن براج متوفی ۴۸۱ هـ در کتاب مهذب.^۵
۴. ابن حمزه (ره) متوفی ۵۷۰ هـ در بیع صرف از کتاب وسیله.^۶
۵. ابوالملکارام ابن زهرة (ره) متوفی ۵۸۵ هـ در فصل ریا از کتاب بیع کتاب غنیه.^۷

۱. الجوامع الفقيه، الناصریات، ص ۲۱۸-۲۱۷.

۲. النهاية و نکتها، ج ۲، ص ۱۲۷-۱۲۶.

۳. الخلاف، چاپ جامعه مدرسین، ج ۳، ص ۶۱.

۴. المسیوط، چاپ کتابخانه مرتضویه، ج ۲، ص ۹۲.

۵. المهدب، کتاب البیع، باب الربا، ج ۱، ص ۳۶۵.

۶. الجوامع الفقيه، الوسیله، ص ۷۰۶.

۷. الجوامع الفقيه، الغنیة، ص ۵۸۸.

۶. ابن ادریس(ره) متوفای ۵۹۸ هـق در کتاب سرائر.^۱
۷. محقق(ره) متوفای ۶۷۶ هـق در کتاب شرایع در مسئله ششم از تمه فصل ربا.^۲
۸. علامه حلی متوفای ۷۲۶ هـق در قواعد مباحث ربا.^۳
۹. شهید اول(ره) متوفای ۷۸۶ هـق در کتاب دروس مبحث ربا.^۴
۱۰. شهید ثانی(ره) متوفای ۹۶۵ هـق در مسالک.^۵
۱۱. محقق کرکی در جامع المقاصد.^۶
۱۲. صاحب مفتاح الكرامة در کتاب خود هنگام شرح فصل ربای کتاب قواعد.^۷
۱۳. صاحب جواهر متوفای ۱۲۶۶ هـق در کتاب جواهر.^۸
۱۴. سید یزدی در عروة الوثقی در مبحث ربا.^۹
۱۵. سید ابوالحسن اصفهانی در کتاب الوسیله در مبحث ربا.^{۱۰}
- و همچنین امام خمینی و آیات عظام خوبی، گلپایگانی و همه فقهاء معاصر.^{۱۱}

۱. السرائر، چاپ جامعه مدرسین، ج ۲، ص ۲۷۱.

۲. الشرایع، خط عبدالرحیم، ص ۱۰۹.

۳. متن چاپ شده به همراه الاضاح، ج ۱، ص ۴۷۹.

۴. الدروس الشرعیة، چاپ جامعه مدرسین، ج ۳، ص ۲۹۸.

۵. المسالک، ج ۱، ص ۲۰۰.

۶. جامع المقاصد، ج ۴، ص ۱۸۹ و ۲۸۰.

۷. مفتاح الكرامة، ج ۵، چاپ بیروت، ص ۵۲۷.

۸. الجواهر، ج ۲۲، ص ۳۹۱-۳۹۶.

۹. العروة الوثقی، ج ۲، ص ۴۹ - ۵۰.

۱۰. الوسیله، ج ۲، ص ۵۴-۵۷.

۱۱. آیة الله محقق محمد مؤمن در رساله حکم حیل ربا.